

DIUMENGE XV DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Emili Solano, monjo de Montserrat
16 de juliol de 2017
Is 55, 10-11 / Rom 8, 18-23 / Mt 13, 1-23

Germans,

La paràbola del sembrador que hem llegit a l'Evangeli d'avui, igual que la primera lectura, parla de l'eficàcia de la Paraula de Déu.

Llegir i escoltar la Bíblia, ens fa canviar en alguna cosa?, ens ajuda a viure millor? I es que Déu parla, no per informar a l'home de coses que seria bo que sabés, sinó per transformar el nostre cor. Per això diu Isaïes: " així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat".

Succeeix, però, que la Paraula de Déu no actua coactivament sobre l'home, sinó que ha de ser acollida, s'ha d'admetre a la nostra vida i hem de deixar que ens acompanyi. Això és el que il·lustra la paràbola del sembrador. Crist no deixa de plantar la llavor i de procurar fer-se proper als homes. Res desitja més que ser conegut i estimat. I aquesta llavor té força per donar fruit abundant -el cent per un! Per dolent que vingui l'any, aquesta llavor dóna fruit ..., tret que alguna cosa ho impedeixi.

Si nosaltres estem rebent contínuament la llavor de la paraula de Crist, a què es degut que no donem fruit o que no donem tot el que havíem de donar?, es a dir, perquè la nostra vida no és més virtuosa? La culpa no és del sembrador, ni de la llavor - que té poder de germinar -, sinó de la terra on cau aquesta llavor. Què hi ha en nosaltres que impedeix a la Paraula donar el fruit de les bones obres? Jesús mateix ho explica clarament. És, en primer lloc, el no entendre la Paraula, el no parar-nos a assimilar-la, a meditar-la, a pregar; la superficialitat fa que el Maligne s'en porti la collita, i el no està arrelat fa també que qualsevol dificultat arruïni la collita.

Una altra causa de no donar fruit és el tenir por als menyspreus i burles; qui busca quedar bé davant de tots i ser acceptat per tots i no està disposat a ser diferent, inclús a ser menyspreat per causa de Crist i del seu Evangeli, aquest tal no pot agradar a Crist ni acollir la seva Paraula.

També, però, són les preocupacions i afanys de la vida i l'afició sense mesura a les coses d'aquest món; sense un mínim d'assossec per escoltar Crist i sense un mínim de sacrifici, d'austeritat i de pobresa, la paraula sembrada s'ofega i queda estèril. El qui no dóna fruit és l'únic responsable de la seva pròpia esterilitat. El pecat és el verdader mal.

Aquest evangeli mostra també com els Apòstols, que escolten la paràbola, no es conformen amb la seva interpretació personal: el que segons la seva capacitat poden entendre o imaginar, prefereixen preguntar a Jesús, perquè la Paraula de Déu ha de ser assaborida en l'oració. És allà on molts fragments de l'evangeli s'il·luminen per a nosaltres.

Demaneu doncs a la Mare de Déu, ser cada dia aquesta terra bona i que la vida del seu Fill doni en nosaltres fruit abundant, unes vegades cent o seixanta o trenta per un.